

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO		3. Miejscowość Stare Drzewce	
1. Nazwa DOM		2. Czas powstania p. XX w.		
<div data-bbox="51 392 1767 1393"> </div> <div data-bbox="770 1393 1048 1417"> Widok na elewację północną. </div>			4. Adres Stare Drzewce 104 67-407 Szlichtyngowa	
			5. Przynależność administracyjna województwo lubuskie powiat wschowski gmina Szlichtyngowa	
			6. Formy ochrony Ustalenie ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie wsi Stare Drzewce, Nowe Drzewce, i Małe Drzewce (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z dn. 12 lutego 2021 r., poz. 418).	

Historia.

Najstarsza wzmianka o wsi pochodzi z 1300 r. Za czasów władców śląskich na ziemi wschowskiej osiadł możny ród Kotwiczów, Do nich, obok wielu wiosek, należały również Drzewce. Ostatni z Kotwiczów, w ramach wymiany oddał w 1496 r. majątność Drzewce Michałowi Nosticzowi, W rękach Nostyczów Drzewce pozostawały przez parę wieków. W połowie XIX wieku rodzina Nosticzów wyemigrowała do Drezna linia drezdeńską wymarła w latach 70-tych. W 1846 r. właścicielem Drzewców jest rodzina Drzewieckich, Miejscowość podzielona na cztery części: Górna, Dolna, Średnia i Nowa - pozostawała częściowa w rękach opolskich: Górne - Dihring, Średnie - Ksawery Zakrzewski. Dolne - H, Perkiewicz, W czasie I wojny światowej Stare Drzewce / Górne / znajdowały się w rękach Jerzego Nowaka.

Opis.

Budynek usytuowany w środkowej części wsi po południowej stronie szosy. Murowany z cegły, otynkowany, założony na planie prostokąta na osi wschód-zachód, ustawiony kalenicą do drogi. Parterowy obiekt nakryty został dachem dwuspadowym, z pokryciem dachówką ceramiczną zakładkową. Elewacje przeprute prostokątnymi otworami okiennymi, częściowo przebudowanymi i powiększonymi. Wejście do budynku umieszczone w elewacji północnej poprzedzone zostało drewnianym, parterowym gankiem nakrytym dachem dwuspadowym. Do elewacji zachodniej przylega niższa dobudówka nakryta również dachem dwuspadowym. Elewacje nie posiadają detalu architektonicznego.

Wartości.

Budynek prezentuje wartości zabytkowe. Jest przykładem mieszkalnej zabudowy wiejskiej z początku XX wieku.

Stan zachowania.

Obiekt zachowany w historycznej bryle, kubaturze, wraz z kształtem dachu. Zachowana historyczna kompozycja, artykulacja elewacji, proporcje. Budynek z zachowaniem krycia z dachówki ceramicznej, wprowadzono obecnie widoczne, współczesne tynki cienkowarstwowe o gładkiej strukturze oraz przebudowano otwory okienne i wprowadzono ahistoryczną stolarkę. Budynek na bieżąco użytkowany, w dobrym stanie technicznym. Wprowadzone zmiany w wprowadzeniu okien bez podziałowych oraz gładkiego tynku są niekorzystne dla wartości obiektu. Budynek traci czytelność i spójność stylistyczną z architekturą okresu w jakim powstał.

Postulaty dotyczące konserwacji.

Formułuje się następujące postulaty konserwatorskie: bezwzględnej ochronie konserwatorskiej podlega kompozycja, bryła obiektu, gabaryty, artykulacja elewacji oraz kształt dachu wraz z zastosowanymi technologiami. W trakcie prac należy dążyć do przywrócenia pierwotnego wyglądu elewacji, w tym odtworzenie historycznej kolorystki i materiałów. Nie dopuszcza się docieplenia elewacji frontowej budynku. Należy prowadzić systematyczną kontrolę stanu zachowania pokrycia dachowego, udrażniać system odprowadzania wód opadowych.

Bartosz Idryjan

20.09.2021r.

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków